

Dosarul nr. 3ra-768/22

2-20057130-01-3ra-01082022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. L. Holevițcaia)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Gh. Măra, A. Bostan, Gr. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

14 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Nina Vascan

Nicolae Craiu

examinând recursul depus de către Gheorghii Sarî, reprezentat de avocata Aurelia Grigoriu, în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Gheorghii Sarî împotriva Autorității Naționale de Integritate privind anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău

c o n s t a t ă :

La originea cauzei se află acțiunea depusă la 28 mai 2020 de Gheorghii Sarî, prin intermediul avocatului Frecauțan Marina, împotriva Autorității Naționale de Integritate privind anularea actului administrativ individual defavorabil – pct. 4 și 5 din actul de constatare nr.74/11 din 19 mai 2020, întocmit de către inspectorul de integritate al Inspectoratului de Integritate din cadrul Autorității Naționale de Integritate, Alexandru Stavinschi, în privința sa.

Potrivit actului contestat, inspectorul de integritate al Inspectoratului de Integritate din cadrul Autorității Naționale de Integritate a emis actul de constatare nr.74/11, în baza materialelor de control asupra respectării regimului juridic al conflictelor de interese, intentat în privința lui Gheorghii Sarî, constatînd că reclamantul, în calitate de viceprimar al mun. Comrat, a încălcat regimul juridic al conflictelor de interese, prin nedeclararea în modul și termenul stabilit a conflictului de interese și nesoluționarea acestuia, exprimat prin participarea la luarea deciziei, semnarea actelor administrative/juridice în privința persoanei apropiate, și anume: fratelui Vitalie Sarî și cumnatei Natalia Sarî.

Reclamantul a invocat ilegalitatea actului contestat, survenit în rezultatul emiterii acestuia cu încălcarea procedurii prevăzute în mod imperativ de lege pentru inițierea, desfășurarea și aplicarea procedurilor de control în baza Legii nr.132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate și a Legii nr. 133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și a intereselor personale.

Potrivit actelor anexate, Gheorghii Sarî a prezentat Președintelui Consiliului mun. Comrat și primarului mun. Comrat o notă explicativă, prin care a informat despre participarea cumnatei sale și a fratelui la licitație. Tot atunci, examinând conținutul notei explicative depuse de către reclamant, Primăria mun. Comrat nu a identificat în acțiunile reclamantului situații de conflict de interese și nu a întreprins acțiuni în vederea soluționării acestora.

La moment nu poate fi imputată reclamantului încălcarea legislației care reglementează conflictele de interese, or, acesta a informat autoritatea ierarhic superioară referitor la acest fapt, iar lipsa de acțiune a Primăriei mun. Comrat nu poate fi pusă pe seama reclamantului.

A relevat că sancțiunile aplicate contravin legii.

A subliniat reclamantul că la caz, inspectorul de integritate ilegal a dispus aplicarea sancțiunii prin actul contestat, deoarece acesta avea dreptul doar de a constata fapta, de a întocmi procesul-verbal cu privire la contravenție, or, potrivit legii, doar instanța de judecată era competentă de a aplica în privința persoanei sancțiuni.

Urmare a celor expuse, invocând drept temei de drept prevederile Legii nr.132 din 17 iunie 2016 privind Autoritatea Națională de Integritate și prevederile Codului administrativ, a solicitat reclamantul anularea Actului de constatare nr. 74/11 din 19 mai 2020, întocmit de către inspectorul de integritate al Inspectoratului de Integritate din cadrul Autorității Naționale de Integritate, Alexandru Stavinschi, în privința sa.

Prin hotărârea din 15 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, acțiunea înaintată de Gheorghe Sarî a fost respinsă drept neîntemeiată (f.d. 233, vol. I).

La data de 11 ianuarie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ, avocatul Frecauțan Marina, în interesele apelantului Gheorghe Sarî, a declarat apel împotriva hotărârii din 15 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, iar la 4 martie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ, a fost prezentată motivarea apelului.

Prin decizia din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul și menținută hotărârea instanței de fond.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel, prin prisma normelor de drept material ce reglementează raportul juridic litigios, în raport cu circumstanțele cauzei, a reținut ca fiind întemeiată și legală soluția primei instanțe, având în vedere că, la caz, sunt aplicabile prevederile art. 12 alin.(3)-(6), alin. (10), art. 14 din Legea nr.133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și a intereselor personale, referitoare la conflictul de interese, ce obligau reclamantul să declare relația de rudenie cu subiectele/beneficiarii actelor administrative emise și să se abțină de la semnarea acestora până la soluționarea conflictului de interese.

Raportând normele citate la circumstanțele cauzei, instanța de control judiciar a apreciat drept nefondate argumentele apelului despre ilegalitatea sancțiunilor aplicate prin actul de constatare și că inspectorul de integritate a fost în drept doar de a constata fapta, dar nu și a dispune aplicarea sancțiunii prin actul contestat.

Or, conform art. 19 lit. g), h) din Legea nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, inspectorii de integritate desfășoară următoarele activități: g) întocmesc acte de constatare în condițiile legii; h) constată contravenții, examinează cauze contravenționale și aplică sancțiuni contravenționale.

La 12 mai 2022, Gheorghe Sarî, reprezentat de avocata Aurelia Grigoriu, a declarat recurs împotriva deciziei din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei în instanța de apel.

În susținerea recursului, a invocat dezacordul său cu soluția instanței de apel, considerând-o eronată, emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procesual.

Reiterând motivele de fapt și de drept invocate în apel, învederează instanței că instanțele ierarhic inferioare au ignorat suportul probator prezent la dosar și nu i-au dat nicio apreciere. A susținut că au fost prezentate probe suficiente care dovedesc că Gheorghe Sarî s-a abținut și nu a votat în cadrul proceselor-verbale vizate.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu restituirea cauzei instanței de apel.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel, pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 12 aprilie 2022, aceasta fiind notificată reprezentantului recurentului la 13 aprilie 2022, prin intermediul poștei electronice (f.d. 99, vol. II). Decizia integrală a fost comunicată reprezentantului recurentului în data de 6 iulie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d. 100 verso, vol. II). Astfel, recursul motivat, depus la 12 mai 2022, prin intermediul poștei electronice, este în termen.

La 3 august 2022, în adresa intimă Autoritatea Națională de Integritate a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Prin referința din 12 august 2022, Autoritatea Națională de Integritate a opinat privind inadmisibilitatea cererii de recurs formulate, în temeiul art. 246, solicitând, în același timp, respingerea cererii de recurs în temeiul art. 248 alin. (1) lit. a) Cod administrativ

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Gheorghi Sarî, reprezentat de avocata Aurelia Grigoriu, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar, în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și, în același timp, oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest

argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ, și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO, în jurisprudența sa constantă, statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Gheorghii Sarî, reprezentat de avocata Aurelia Grigoriu.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de către Gheorghii Sarî, reprezentat de avocata Aurelia Grigoriu, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Nina Vascan

Nicolae Craiu

ÎNCHEIERE

14 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând cererea depusă de către Gheorghii Sarî, reprezentat de avocata Aurelia Grigoriu, privind suspendarea executării deciziei din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a hotărârii din 15 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani și a pct. 4 și 5 din actul de constatare nr. 74/11 din 19 mai 2020 al Autorității Naționale de Integritate,

la acțiunea înaintată de Gheorghii Sarî împotriva Autorității Naționale de Integritate privind anularea actului administrativ individual defavorabil,

c o n s t a t ă:

La originea cauzei se află acțiunea depusă la 28 mai 2020 de Gheorghii Sarî, prin intermediul avocatului Frecauțan Marina, împotriva Autorității Naționale de Integritate privind anularea actului administrativ individual defavorabil – pct. 4 și 5 din actul de constatare nr.74/11 din 19 mai 2020, întocmit de către inspectorul de integritate al Inspectoratului de Integritate din cadrul Autorității Naționale de Integritate, Alexandru Stavinschi, în privința sa.

Prin hotărârea din 15 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, acțiunea înaintată de Gheorghii Sarî a fost respinsă drept neîntemeiată (f.d. 233, vol. I).

La data de 11 ianuarie 2021 avocatul Frecauțan Marina, în interesele apelantului Gheorghii Sarî, a declarat apel împotriva hotărârii din 15 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii, prin care acțiunea să fie admisă (f.d. 1, vol. II).

Prin decizia din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul și menținută hotărârea instanței de fond.

La 12 mai 2022, Gheorghii Sarî, reprezentat de avocata Aurelia Grigoriu, a declarat recurs împotriva deciziei din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei în instanța de apel. Concomitent a solicitat emiterea încheierii privind suspendarea executării până la examinarea recursului pe fond a deciziei instanței de apel, a hotărârii instanței de fond și a actului administrativ contestat.

În motivarea solicitării de suspendare a actelor judecătorești și a actului administrativ contestat, a invocat existența unor îndoieli serioase cu privire la

legalitatea procedurală și materială a actului administrativ contestat, precum și iminența unui prejudiciu ireparabil prin neplata salariului funcției de care este privat recurentul prin actul judecătoresc contestat.

Examinând cererea privind suspendarea actelor judecătorești și a actului administrativ contestat, instanța relevă următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor codului. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

În conformitate cu art. 278 din Codul de procedură civilă, acțiunile în contenciosul administrativ se examinează de instanțele judecătorești respective conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația contenciosului administrativ.

Conform art. 435, alin. (8) din Codul de procedură civilă, în cauzele nepatrimoniale, executarea hotărârii se suspendă la cererea motivată a recurentului.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, din sensul dispozițiilor legale precitate, rezultă că instanța de recurs dispune doar suspendarea actului judecătoresc contestat în cazul exercitării căii de atac - recursul conform Secțiunii II, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă și doar în cazul depunerii cauțiunii în cauzele patrimoniale, iar în cazul celor nepatrimoniale - la cererea motivată a recurentului.

În corespundere cu art. 214 alin. (1)-(4) Cod administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publică investită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3). Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanții, în locul prezentării probelor obișnuite, pot depune o declarație pe propria răspundere. Instanța de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanților la proces. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează părțile pentru audiere în privința temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

În interpretarea corectă a normei legale enunțate, instanța de recurs reține că prin reglementările art. 214 Cod administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității – suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operația de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanție a asigurării legalității, ce intervine însă în cazuri de excepție, în situații limită. Aceasta presupune fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare), fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Conform art. 172 alin. (2) Cod administrativ, motivele suspendării sunt:

- a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;
- b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Din sensul normei legale menționate, rezultă că legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi suspendat doar în două situații, și anume: în cazul confirmării incontestabile a existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Respectiv, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că la dispunerea suspendării actului administrativ urmează a fi constatată existența acelor temeuri necesare a fi întrunite, prevăzute prin lege.

Așadar, atât circumstanțele în vederea confirmării incontestabile a existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât și paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, și nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, prin urmare, cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedită de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Corespunzător, ilegalitatea actului administrativ individual vizează două dimensiuni ale legalității, opusul ilegalității fiind legalitatea procedurală (formală) și legalitatea materială.

Totodată, pentru a înlătura, chiar și temporar, regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanța nu poate aprecia discreționar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumției de legalitate, fără a analiza pe fond conținutul actului administrativ.

La caz, Gheorghi Sarî, în motivarea solicitării de suspendare a executării pct. 4 și 5 din actul de constatare nr.74/11 din 19 mai 2020 al Autorității Naționale de Integritate și a actelor judecătorești, a invocat existența unor îndoieli serioase cu privire la legalitatea procedurală și materială a actului administrativ contestat, precum și iminența unui prejudiciu ireparabil prin neplata salariului funcției de care este privat recurentul prin actul judecătoresc contestat.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție nu a constatat obiectiv suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea actului administrativ contestat.

În susținerea opiniei enunțate, se va evidenția că nu este suficient, spre a se lua măsura suspendării executării actului, să se facă simple afirmații legate de încălcarea, la emiterea actului administrativ, a anumitor prevederi legale, ci trebuie să existe indicii serioase legate de nelegalitatea actului, provenite din anumite împrejurări, de fapt și de drept, concrete, arătate și probate de către reclamant, și care indicii trebuie să fie atât de aparente încât să poată fi identificate cu ușurință, iar nu printr-o analiză detaliată a elementelor care ar putea atrage nelegalitatea actului a cărui suspendare se solicită. Și aceasta, întrucât, așa cum a arătat și Înalta Curte în jurisprudența sa, nu orice dubiu în privința legalității unui act administrativ demonstrează îndeplinirea unui caz bine justificat în vederea suspendării sale, ci, dimpotrivă, au această aptitudine doar îndoielile serioase.

În situația dedusă judecății, instanța constată că nu există suficiente indicii aparente care să reflecte o îndoială serioasă și evidentă și care să răstoarne prezumția de legalitate, fără ca prin aceasta să antameze sau să anticipeze analiza pe fond a conținutului și legalității actului administrativ contestat, observându-se în acest sens că reclamantul invocă nerespectarea unor dispoziții legale ce implică aprofundarea

fondului prin dezvoltarea unui raționament aprofundat cu privire la legalitatea actului administrativ, ceea ce ar conduce la prejudicarea fondului, aspectele invocate de recurent neputând a fi reținute că ar reprezenta împrejurări care să releve o aparență serioasă de nelegalitate în lipsa unei analize detaliate a situației de fapt existentă între părți și a dezvoltării unei interpretări cu privire la normele de drept aplicabile fondului litigiului, ci, dimpotrivă, acestea implică, mai întâi, determinarea întregii situații create între părți și mai apoi dezvoltarea unei interpretări ample a normelor de drept incidente pentru a se putea stabili dacă, în contextul situației existente între părți, sunt sau nu respectate dispozițiile legale la care se face trimitere prin cererea de suspendare analizată.

Or, judecarea cererii de suspendare a executării actului administrativ individual nu presupune prejudicarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că motivele de ilegalitate ale actului administrativ contestat invocate în susținerea cererii de suspendare a executării actului administrativ individual contestat, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiției referitoare la existența unui caz bine justificat de suspendare a actului administrativ contestat.

Cât privește cel de-al doilea temei prevăzut de legiuitor – existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea actului administrativ individual defavorabil - instanța de recurs relevă că scopul aplicării acestui temei este crearea unui climat favorabil executării unei eventuale hotărâri judecătorești, astfel pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum și faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

La rândul său, prejudiciu ireparabil presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care prin aducerea la îndeplinire i-ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului. Or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor și previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi îndeplinit.

Sub acest aspect, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că în prezentul litigiu nu există nici motivul alternativ de suspendare prevăzut la art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ.

Și aceasta deoarece, existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil nu a fost argumentată și nici probată în regim suficient de obiectiv și convingător.

Or, nu se poate susține că executarea unei decizii administrative este de natură să provoace daune grave, condiția prevenirii unei pagube iminente nefiind îndeplinită atunci când se susține că o asemenea pagubă este provocată prin însăși executarea actului administrativ.

Nu se poate susține, de asemenea, că recurentul nu ar avea la dispoziție remedii efective, dat fiind faptul că, în situația anulării definitive a actului administrativ atacat, aceasta ar fi urmată de plata tuturor plăților salariale și despăgubirilor convenite recurentului pe perioada executării actelor judecătorești contestate, fiind un remediu concret de înlăturare definitivă a oricărei pagube.

Reclamantul se rezumă la simple ipoteze viitoare, fără a proba iminența unei pagube materiale greu sau imposibil de înlăturat ulterior, în cazul în care în final

actul ar fi anulat, astfel încât să se circumscrie caracterului de excepție al suspendării executării actului administrativ, conform fizionomiei pe care legea o conferă acestei instituții juridice.

De altfel, prin hotărârea din 17 noiembrie 2016, Curtea Constituțională nu a acceptat argumentele autorităților, potrivit cărora executarea de către stat a hotărârilor definitive riscă să afecteze principiul securității raporturilor juridice în eventualitatea modificării hotărârii în ordine de recurs. Curtea a reținut că acelorași riscuri este supusă orice persoană care execută o hotărâre definitivă, însă aceasta nu a împiedicat statul să dispună ca acestea să nu aștepte ca hotărârea să devină irevocabilă.

În acest context, Curtea a reținut că executarea, chiar și imediată, a unei hotărâri definitive (după examinarea apelului, de exemplu) nu împiedică formularea recursului, iar dreptul la un proces echitabil nu garantează, în sine, dreptul la o suspendare automată a executării unei hotărâri judiciare nefavorabile.

În continuarea logică firească a raționamentului expus supra, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că reclamantul nu a invocat motive plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ și a actelor judecătorești contestate, iar motivele indicate în art. 172 alin. (2) Cod administrativ și art. 435 din Codul de procedură civilă, care ar justifica suspendarea executării actului administrativ contestat și a hotărârii, nu sunt îndeplinite, întrucât paguba iminentă, ilegalitatea actului administrativ sau motivele plauzibile nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată, prin probe concludente și pertinente.

Or, din cererea înaintată nu sunt identificate, la această fază a procesului, niciunul din temeiurile de suspendare indicate în art. 172 alin. (2) Cod administrativ și art. 435 din Codul de procedură civilă. În același timp, orice acțiune întreprinsă trebuie să fie proporțională cu scopul său, iar ingerințele în drepturile pârâtului și persoanelor interesate trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecție anticipată a drepturilor recurentului.

Prin urmare, față de toate aceste considerente, instanța de recurs constată neîntemeiată cererea de suspendare formulată de recurenți, iar astfel o va respinge ca atare.

În conformitate cu art. 195, art. 258, alin. (3) din Codul administrativ și art. 269-270, art. 435 alin. (8) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge cererea depusă de către Gheorghii Sarî, reprezentat de avocata Aurelia Grigoriu, privind suspendarea executării deciziei din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a hotărârii din 15 decembrie 2020 a Judecătorei Chișinău sediul Râșcani și a pct. 4 și 5 din actul de constatare nr. 74/11 din 19 mai 2020 al Autorității Naționale de Integritate.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu